

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 185/07
08.03.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Слободана Спасића, Јованке Кажих и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене ГГ, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Окружног суда у Београду Гж. 5325/06 од 13. септембра 2006. године, у седници већа одржаној 8. марта 2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против решења Окружног суда у Београду Гж. 5325/06 од 13. септембра 2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Петог општинског суда у Београду П.330/06 од 10.3.2006. године, одбачена је тужба тужилаца као неуредна.

Одлучујући о жалби тужилаца Окружни суд у Београду је решењем Гж. 5325/06 од 13. септембра 2006. године жалбу одбио као неосновану и првостепено решење потврдио.

Против решења Окружног суда у Београду тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијано решење у смислу одредбе члана 412 и члана 399 ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2 тачка 9 ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нису учињене ни битне повреде на које се у ревизији указује.

Према стању у списима произилази да је код првостепеног суда у току поступак у предмету П. 2380/92 који је изгубљен, а реконструкција истог није извршена. Дана 19.10.2004. године тужиоци су поднели противтужбу, која није здружена у наведени предмет П. 2380/92 и заведена је као посебна тужба. Пуномоћнику тужилаца у овој парници који је адвокат, наложено је од стране првостепеног суда да исту уреди како би се по њој могло поступати као по самосталној тужби. Пуномоћнику тужилаца је наложено да обухвати све земљишно-књижне власнике предметне непокретности, односно све њихове законске наследнике уз достављање суду оставинских решења иза земљишно-књижних сувласника који су умрли, да наведе колика је предметна кућа коју тужиоци потражују те да посебно определи вредност предмета спора која у поднетој тужби није опредељена, од које вредности спора у овој парници зависи и састав суда и право на изјављивање ревизије. По налогу, пуномоћник тужилаца који је адвокат, није поступио, па је првостепени суд решењем тужбу одбацио као неуредну на основу одредбе чл. 100, 103 и 187 ЗПП.

Правилно је другостепени суд одлучујући о жалби тужилаца потврдио првостепено решење којим је тужба тужилаца одбачена као неуредна.

Тужиоци су дана 19.10.2004. године поднели противтужбу, која је уведена као посебна тужба са захтевом да се утврди да су тужиоци власници куће ДД, што је тужена дужна признати и уздржати се од било каквог сметања и потпуног коришћења тог права, предајући тужиоцима све просторије куће, ослобођене од лица и ствари, да ова пресуда служи као исправа за упис власништва противтужилаца на непокретностима у земљишним и другим јавним и службеним књигама и да је тужена дужна да им надокнади трошкове спора.

Из земљишно-књижног улошка који је приложен списима број аа произилази да су у земљишној књизи као власници предметне непокретности уписани ЋЋ и ЕЕ, свако са ½ дела.

Одредбом члана 100 ЗПП је прописано да тужба, противтужба, одговор на тужбу и правни лекови подносе се у писменом облику. Поднесци морају бити разумљиви и морају садржавати све оно што је потребно да би се по њима могло поступити. Они нарочито треба да садрже: означавање суда, име и презиме, назив фирме, пребивалиште или боравиште, односно седиште странака, њихових законских заступника и пуномоћника ако их имају, предмет спора, садржину изјаве и потпис подносиоца. Према члану 187 ЗПП, тужба мора да садржи одређени захтев у погледу главне ствари и споредних тражења, чињенице на којима тужилац заснива захтев, доказе којима се утврђују ове чињенице, вредност предмета спора, као и друге податке које мора имати сваки поднесак (члан 100). Кад надлежност, састав суда или

право на изјављивање ревизије зависи од вредности предмета спора, а предмет тужбеног захтева није новчани износ, тужилац је дужан да у тужби назначи вредност предмета спора.

Предмет тужбеног захтева тужилаца није новчани износ па су тужиоци били дужни да на основу одредбе члана 187 ст. 1 и 3 ЗПП у тужби означе вредност спора.

Тужба мора бити уређена и у смислу обухватања тужбом свих земљишно-књижних власника предметне непокретности, односно њихових законских наследника, а који с обзиром на предмет спора имају положај нужних и јединствених супарничара у смислу одредбе члана 204 ЗПП. Када сви нужни супарничари нису обухваћени тужбом, тужба се сматра неуредном и суд тужбу одбацује. Правила поступка у случају овакве процесне заједнице наложена су нужношћу да спор буде решен само једном пресудом која ће гласити подједнако према свим супарничарима. У том циљу закон је прописао фикцију по којој се сви супарничари сматрају као једна парнична странка. Смисао ове констатације састоји се у томе да процесни положај супарничара мора бити подједнак као да се на њиховој страни налази једно лице. Нужношћу јединственог пресуђења искључује се могућност одвојеног расправљања и доношења делимичне пресуде према појединим супарничарима.

Како тужиоци по налогу суда нису уредили тужбу на изложени начин, правилно је тужба тужилаца одбачена као неуредна на основу одредбе чл. 100, 103 и 187 ЗПП-а.

Неосновано у ревизији тужиоци истичу да су они поднели противтужбу и да није законито од странке тражити да противтужбу уреди тако што ће отклонити нераскидив конекситет тужбеног и противтужбеног захтева. Код првостепеног суда је у току поступак у предмет П. 2380/92 који је изгубљен, реконструкција истог није извршена, па је поднесак тужилаца од 19.10.2004. године означен као противтужба, пошто није могао бити здружен списима П. 2380/92, правилно је заведен као посебна тужба.

Врховни суд је на основу одредбе члана 412 став 5 у вези са чланом 405 ЗПП, ревизију тужилаца одбио као неосновану.

Председник већа - судија

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО